

Arrestnummer c/ 440 /2017
Repertoriumnummer 2017/1354
Datum van uitspraak 19 april 2017
Rolnummer 2016/CO/752
Notienummer parket-generaal 2016/PGA/2987 2016/VJ11/782

Urbamisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaifde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000834860-0001-0017-01-01-1

2016/PGA/2987 – 2016/VJ11/782

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

591

elektricien
geboren te op
wonende te Ranst,
Belg

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Bart Herman, advocaat bij de balie van Antwerpen

1. Ten laste gelegde felten

Te

1.

Op het perceel aldaar gelegen in
gekadastraerd als
met een globale oppervlakte van 3465 m²,
en als afdeling
met een globale oppervlakte van 2655 m²,

eigendom van (°), ingevolge de akte van aankoop dd.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij

PAGE 01-00000834860-0002-0017-01-01-4

in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, te hebben uitgevoerd in ruimtelijk kwetsbaar gebied namelijk bosgebied in strijd met:

I. artikel 4.2.1.1° a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie:

a) Tussen 21 juni 2014 en 24 september 2014, te hebben uitgevoerd

van dan af tot 14 september 2015, te hebben in stand gehouden

het optrekken van een houten omheining inclusief poorten;

b) van 24 september 2014 tot 14 september 2015, te hebben in stand gehouden

twee houten schuilhokken van elk 8 m x 4 m, waarvoor de vergunning werd geweigerd door het College van Burgemeester en Schepenen van Ranst op 21 april 2004.

II. artikel 4.2.1.4°: het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt:

tussen 1 januari 2006 en 31 december 2006, op niet nader te bepalen datum, te hebben uitgevoerd,

van dan af tot 14 september 2015, te hebben in stand gehouden,

het aanleggen van 2 pistes met zavelbodem voor paardenrecreatie.

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par. 1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van Antwerpen 3 op 16.12.2015

Ref.: 59-T-16/12/2015-25312

Bedrag: 150,65 euro

Hypotheekbewaarder (get) R. Kinnaer

PAGE 01-00000834860-0003-0017-01-01-4

de eigendomsakte verleden door notaris

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 27 juni 2016 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1, werd als volgt beslist:

Spreekt beklagde | **VRIJ** hoofdens de feiten van de tenlasteleggingen I en II en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Legt de kosten van het geding, belopende op 175,71 EUR, ten laste van de Staat.

De rechtbank wijst de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur van 22/10/2010 af.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 27 juni 2016:

- op 5 juli 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 5 juli 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE.

┌ PAGE 01-00000834860-0004-0017-01-01-4 ┐

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep Antwerpen, kamer 12, op 18 januari 2017 werd als volgt beslist:

...

5. Wering van de conclusies van beklaagde uit de debatten

Bij besluiten neergelegd ter griffie op 8 december 2016 werd door het Openbaar Ministerie de wering uit de debatten van de eerste conclusie van beklaagde gevorderd, aangezien deze conclusie niet tijdig zou zijn meegedeeld aan het Openbaar Ministerie. Op de zitting van 2 november 2016 werd een conclusiekalender overeenkomstig art. 152 en 209bis Sv. bepaald waarbij conclusies ter griffie moeten worden neergelegd en meegedeeld aan andere partijen:

- uiterlijk op 25 november 2016 voor beklaagde
- uiterlijk op 9 december 2016 voor het Openbaar Ministerie
- uiterlijk op 16 december 20016 voor beklaagde.

Beklaagde houdt voor in tweede besluiten neergelegd op 16 december 2016 dat hij de eerste conclusies wel tijdig neerlegde verwijzend naar de faxrapporten van 25 november 2016 waaruit zou blijken dat hij de besluiten aan de griffie faxte op 25 november 2016 om 22.59 u en aan het Openbaar Ministerie om 23.26 u. Beklaagde voegt aan deze besluiten van 16 december 2016 2 dezelfde faxrapporten toe met name deze bestemd voor het Openbaar Ministerie. Het faxbericht bestemd voor de griffie werd niet bijgevoegd.

Het hof acht het dan ook opportuun de debatten te heropenen teneinde beklaagde toe te laten het faxrapport waaruit blijkt dat de eerste besluiten tijdig werden neergelegd ter griffie, eveneens mee te delen.

...

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

┌ PAGE 01-00000834860-0005-0017-01-01-4 ─┐

Alvorens recht te doen ten gronde beveelt, om redenen zoals hoger uiteengezet, een heropening der debatten op de terechtzitting van woensdag 22 februari 2017 om 14.00 uur;

Houdt de beslissing over de kosten aan.

3.3.

De zaak werd na heropening der debatten verder behandeld op de openbare zitting van 22 februari 2017.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Weren uit de debatten van de conclusie van beklaagde

Op de zitting van 2 november 2016 voor het hof werd overeenkomstig art. 152 en 209bis Sv. een conclusiekalender vastgelegd voor beklaagde en het Openbaar Ministerie:

- uiterlijk op 25 november 2016 voor beklaagde
- uiterlijk op 9 december 2016 voor het Openbaar Ministerie
- uiterlijk op 16 december 2016 voor beklaagde.

Ter zitting heeft het Openbaar Ministerie opgeworpen dat beklaagde zijn eerste conclusie niet tijdig zou hebben neergelegd en vordert de wering van deze conclusie.

Beklaagde voegt 2 faxrapporten toe waaruit blijkt dat hij op 25 november 2016 de besluiten faxte aan het Openbaar Ministerie om 23.25 u en aan de griffie om 22.59 u.

Derhalve toont beklaagde aan dat hij deze besluiten tijdig ter griffie neerlegde en tijdig aan het Openbaar Ministerie mededeelde, zodat de eerste besluiten van beklaagde niet uit de debatten worden geweerd.

┌ PAGE 01-00000834860-0006-0017-01-01-4 ─┐

5. Omschrijving van de feiten

De feiten dienen geactualiseerd en aangevuld te worden als volgt:

1. De door het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (B.S. 23 oktober 2014) bepaalde wijzigingen aan het vergunningsluik van de VCRO zijn in werking getreden op 23 februari 2017 (zie art. 397 van voormeld decreet, zoals gewijzigd door art. 8 van het decreet van 3 februari 2017 houdende de nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017).

Door artikel 296 van voormeld decreet van 25 april 2014 worden in art. 4.2.1. VCRO de woorden "*voorafgaande stedenbouwkundige vergunning*" vervangen door de woorden "*voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen*".

2. Door artikel 5 van het decreet van 3 februari 2017 houdende nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017), in werking getreden op 23 februari 2017 bij artikel 10 van voornoemd decreet van 3 februari 2017, wordt artikel 6.1.1, eerste lid, 1° VCRO vervangen als volgt:

"1° de bij de artikelen 4.2.1 en 4.2.15 bepaalde handelingen hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt."

Deze actualisering houdt geen wijziging in van de feiten.

3. Artikel 145 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014) bepaalt dat dit in werking treedt één jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse regering waarmee de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt vastgelegd. Dit betekent dat dit decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning pas in werking treedt op 23 februari 2018.

4. De betreffende feiten zijn strafbaar gebleven alsook de strafmaat is ongewijzigd gebleven.

PAGE 01-00000834860-0007-0017-01-01-4

6. Motivering ten gronde

6.1. Schuld is bewezen

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten I.a), I.b) en II. zoals hiervoor geactualiseerd en aangevuld bewezen bevonden.

Beklaagde betwist niet dat hij een houten omheining inclusief poorten en twee schuilhokken heeft opgericht en instandgehouden zonder over een stedenbouwkundige vergunning te beschikken.

Ook betwist beklaagde niet dat hij op hetzelfde terrein 2 pisten voor paarden heeft aangelegd, waardoor het reliëf van de bodem aanmerkelijk gewijzigd werd alsook de aard en de functie van het terrein, zonder te beschikken over een stedenbouwkundige vergunning. Het hof verwijst naar de foto's gevoegd aan het proces-verbaal van 24 september 2014.

Het kwestieuze perceel is gelegen in bosgebied volgens het gewestplan Antwerpen, goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979, zijnde een kwetsbaar gebied.

Beklaagde beroept zich op de onoverwinnelijke dwaling zowel de iure als de facto. Beklaagde verwijst naar de brief van 17 maart 2016 van de burgemeester van de gemeente Ranst dat de opgerichte constructies weliswaar wederrechtelijk zijn maar het voor de eigenaars niet duidelijk zou zijn wat mocht en wat niet mocht.

Beklaagde kocht dit perceel bij akte verleden op 14 januari 2004 (stuk 83). Beklaagde diende een aanvraag in bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst tot het oprichten van 2 schuilhokken op het perceel. Bij beslissing van 21 april 2004 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst werd de stedenbouwkundige vergunning geweigerd gelet op de ligging van het perceel *in bosgebied* (stuk 45 en stuk 53 strafdossier). Ondanks deze weigering werden deze schuilhokken toch geplaatst.

Beklaagde was dus zeer goed op de hoogte dat het perceel gelegen was in bosgebied en kan zich dan ook niet op de onoverwinnelijke dwaling beroepen.

6.2. De straftoemeting

De verschillende misdrijven I.a), I.b) en II. zoals aangenomen en bewezen bevonden in hoofde van de beklaagde zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet zodat bij toepassing van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon en de ingesteldheid van de beklaagde,
- het gunstig strafrechtelijk verleden in hoofde van beklaagde,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de regels van ruimtelijke ordening en dit in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 200 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de regels inzake ruimtelijke ordening te respecteren.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

Het hof gaat niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

6.3. Met betrekking tot de herstellvordering

De herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur met positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid werd meegedeeld aan het Openbaar Ministerie op 22 januari 2015 en het volledig herstel in deze zaak houdt in:

┌ PAGE 01-00000834860-0010-0017-01-01-4 ┐

het verwijderen van alle constructies: 2 schuilhokken, de afsluiting (open houten omheining/poorten/stroomdraden), zavelgrond en al het aanwezige materiaal/materieel (paardenwagen, opgestapelde tafels en stoelen, voorraad stro en hooi).

De herstellvordering strekt er in deze zaak toe de onrechtmatige toestand ingevolge de bewezen verklaarde misdrijven van oprichting en instandhouding sub I.a), I.b) en II. in hoofde van beklagde te doen verdwijnen en is noodzakelijk om de gevolgen van dit misdrijf ongedaan te maken. De herstelmaatregel inzake stedenbouw heeft in deze zaak een burgerrechtelijk karakter daar het een bijzondere vorm van teruggave beoogt, zij het dat deze burgerlijke vordering door het Openbaar Ministerie wordt uitgeoefend in het algemeen belang.

De rechter is gehouden de herstelmaatregelen te bevelen zoals gevorderd door de herstellvorderende overheid, maar dient deze wel op de interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken en of ze stroken met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendig berusten (art. 159 GW).

De rechter kan enkel nagaan of de door de herstellvorderende overheid gedane keuze van herstelmaatregel uitsluitend steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en gebeurlijk een herstellvordering die zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of die kennelijk onredelijk zou zijn zonder gevolg laten. Bovendien moet de rechter ook nagaan of de last die voor de beklagde uit het gevorderde herstel zou voortvloeien opweegt tegen het voordeel dat hieruit voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan.

Het is niet de rechter die de aard van de herstelmaatregel bepaalt, noch dient hij te oordelen over de opportuniteit ervan.

Ingevolge het art. 6.1.41.§1 van de VCRO bepaalt een prioriteitenorde de aard van de herstelmaatregel. Deze bepaling beperkt de beleidsvrijheid van de stedenbouwkundige inspecteur bij de keuze van de herstelmaatregel.

Bepalend voor de prioriteitenorde en dus voor de keuze van de herstelmaatregel is uiteraard de categorie waartoe het stedenbouwmisdrijf behoort.

De rechter houdt toezicht op de correcte toepassing door de stedenbouwkundige inspecteur van deze decretale prioriteitenorde.

Het door beklagde begane misdrijf is een "ernstig" misdrijf in de zin van art. 6.41.§1.1° VCRO, met name het verrichten van handelingen in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande voor het gebied toegelaten bestemmingen voor zover daarvan niet is afgeweken. Dit impliceert dat als keuze van de herstelmaatregel ofwel het herstel in de oorspronkelijke toestand dan wel bouw-of aanpassingswerken kunnen worden opgelegd indien hierdoor kennelijk de plaatselijke ordening wordt hersteld. Het betalen van een meerwaarde komt dan ook niet aan de orde. De stedenbouwkundige inspecteur motiveert in zijn herstellvordering dat de wederrechtelijk opgerichte constructies niet kunnen aanvaard worden noch vergund worden *in bosgebied* om reden dat:

- het aansnijden van het in bosgebied gelegen gebied in functie voor het stallen/trainen van paarden en bijkomende activiteiten niet strookt met de gangbare visie inzake goede ruimtelijke ordening en strijdig is met de gewestplanbestemming;
- aan de overzijde van de straat het bosgebied een meer residentieel karakter heeft verkregen, hetgeen tot gevolg heeft dat het moet vermeden worden dat het resterende open gedeelte van deze zone wordt aangesneden;
- deze percelen gelegen zijn in het valleicomplex van de Tappelbeek; deze lang uitgestrekte beekvallei is een eenheid met verscheiden biologische waardevolle beekbegeleidende biotopen; weliswaar wordt deze beekvallei doorgesneden door de E34, E313 en het Albertkanaal waardoor de migratie van organismen is verstoord.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende een positief advies niettegenstaande het aangetast karakter van de onmiddellijke omgeving waardoor er geen volwaardig bosgebied meer is.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid besloot op basis van de beschikbare gegevens (onder meer luchtfoto's en foto's gevoegd aan het proces-verbaal) dat er een gebrek is aan functionele inpasbaarheid binnen de onmiddellijke omgeving:

- een ruimtegebruik en bouwdichtheid: er werden nieuwe constructies gezet (nieuwe houten omheining met poorten en stroomdraad) waardoor het terrein in ruimtelijk opzicht meer werd bezwaard; dergelijke inrichting is naar ruimtegebruik en bouwdichtheid niet inpasbaar binnen de onmiddellijke omgeving.
- door het stapelen van allerlei materieel en materiaal creëert dit op de percelen een slordige indruk hetgeen visueel vormelijk storend is en onaanvaardbaar binnen de onmiddellijke omgeving.

Rekening houdend met deze gegevens heeft de herstelvordering de toets van de prioriteitenorde doorstaan.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt de herstelvordering zoals gesteld en gehandhaafd voor de beklaagde geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

Op grond van art. 6.1.41.§3 VCRO bepaalt de rechtbank een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan de rechtbank op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur een dwangsom bepalen. De stedenbouwkundige inspecteur vordert in zijn herstelvordering een dwangsom van 250 euro per dag.

De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken, te worden bepaald op 12 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 250 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Het opleggen van een dwangsom moet beklaagde ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt toe aan beklaagde en niet aan de stedenbouwkundige inspecteur. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

7. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

┌ PAGE 01-00000834860-0013-0017-01-01-4 ┐

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 152, 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 209bis, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 van het Strafwetboek
- art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a), 93.4°, 146, 149.§§1 en 1/2, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a), 4.2.1.4°, 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- art. 296, 397 van het decreet van 25 april 2014
- art. 5, 8, 10 van het decreet van 3 februari 2017
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

8. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van het hoger beroepen zoals bepaald in het tussenarrest van 18 januari 2017, als volgt:

Het tussenarrest van 18 januari 2017 verder uitwerkend;

PAGE 01-00000834860-0014-0017-01-01-4

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en vult de feiten aan zoals hoger uiteengezet (rubriek 5.);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten I.a), I.b) en II. zoals geactualiseerd en aangevuld;

Stelt vast dat deze verschillende misdrijven zoals aangenomen en bewezen bevonden sub I.a), I.b) en II. de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten zoals geactualiseerd en aangevuld tot een geldboete van TWEEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND TWEEHONDERD EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN;

Gelast het uitstel van de tenuitvoerlegging van de opgelegde geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van HONDERD EURO te vermeerderen met 50 opdecimen en alzo gebracht op ZESHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN, zodat een gedeelte van HONDERD EURO te vermeerderen met 50 opdecimen en alzo gebracht op ZESHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN effectief blijft;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2012 doch niet na 31 december 2016;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 70 opdecimen en alzo gebracht op TWEEHONDERD EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering gegrond;

PAGE 01-00000834860-0015-0017-01-01-4

Beveelt beklaagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

het verwijderen van alle constructies: 2 schuilhokken, de afsluiting (open houten omheining/poorten/stroomdraden), zavelgrond en al het aanwezige materiaal/materieel (paardenwagen, opgestapelde tafels en stoelen, voorraad stro en hooi).

binnen de termijn van TWAALF MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 267,05 euro.

┌ PAGE 01-00000834860-0016-0017-01-01-4 ─┐

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 19 april 2017

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

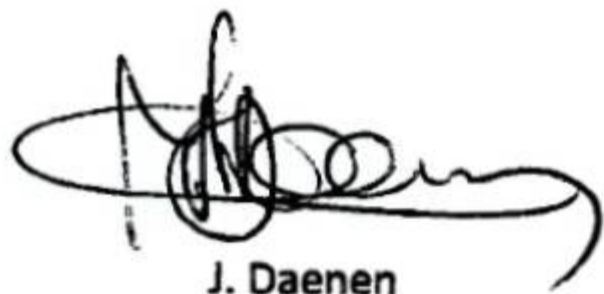
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

in de onmogelijkheid zijnde om te tekenen
(art. 195bis van het Wetboek van
Strafvordering)

J. Daenen

L. Knapen

